

РЕШЕНИЕ

№ 544

гр. Бургас, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тринадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Антоанета Др. Андонова
Парашкевова

Членове: Радостина К. Калиманова
Дарина Анг. Костова

при участието на секретаря Тодорка Ст. Каракерезова
в присъствието на прокурора М. Г. М.
като разгледа докладваното от Антоанета Др. Андонова Парашкевова
Въззивно гражданско дело № 20222100500152 по описа за 2022 година

Производството е по Глава 20 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на М. ИВ. Д. от гр.Бургас чрез пълномощника му адв. С.Х. с адрес на кантората гр.Пловдив,бул.“Руски“ ,№ 86,ет.2,офис 9 срещу решение № 260060 от 07.12.2021 год. по гр.д.№ 539 по описа за 2020 год. на Районен съд Средец,с което е отхвърлен предявения иск от М. ИВ. Д. против ЦУ на НАП-гр.София,Община Бургас и Министерство на правосъдието ,с който се претендират неимуществени вреди от нарушаване правото на Европейския съюз в размер на 5500 лв. ,като решението е постановено с участието на Прокуратурата на Република България.Твърди,че решението е неправилно,като се позовава на всички посочени от закона пороци,допуснати от съда:нарушение на материалния закон,съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост,евентуално недопустимо.Счита,че първоинстанционният съд не е кредитирал редовно събрани,обсъдени и приети доказателства, както и ,че липсва каквато и да е съпоставка и оценка на установените факти.Намира за неотносим към въпроса за отговорността на Министерство

на правосъдието аргумента на районния съд, че не е оспорил по реда на чл.435 от ГПК законосъобразността на образувания от ЧСИ Тотко Колев изпълнителен процес от лице, което не е правен субект и на което не се дължат суми по изпълнителния лист. Смята, че първоинстанционния съд не е кредитирал представени от него, неоспорени от ответниците и приети доказателства, оставил е без уважение негово доказателствено искане в нарочна молба вх. № 261139 от 11.10.2021 год. по повод представено от единия от ответниците писмо, но е кредитирал неоснователно същото това писмо. Счита за несъстоятелно становището на Районен съд Средец, че практически липсва извършено особено съществено нарушение на правото на ЕС, понеже всеки ответник/и ЧСИ/ е действал според нормите на вътрешното право, като намира, че в производството е установено неизпълнение на разпоредбата на чл.18 от ЗЧСИ, а според него именно тя е вътрешноправната норма защитаваща личните данни на длъжника. Не представя доказателства. В съдебно заседание лично излага фактически и правни доводи, като в деня преди насроченото открито съдебно заседание чрез ССЕВ са постъпили подробни писмени бележки и от пълномощника му адв. С.Х..

Писмен отговор на въззивната жалба е подаден само от Министерство на правосъдието чрез пълномощника юрисконсулт Вера Домузчиева. Счита за правилна констатацията на първоинстанционния съд, че не се установява твърдяното от ищеца противоправно поведение на служител на министерството, твърди, че той е действал съгласно правомощията си и въз основа на установените при проверката факти и обстоятелства, подробно изложени в писмо до въззивника. Поддържа възражението си за съпричиняване от страна на въззивника в размер на 100 %, като счита, че съпричиняването се изразява в негово пасивно поведение: не е направил възраженията си пред ЧСИ, а е постигнал споразумение с вискателя, могъл е да заплати задължението си доброволно, както след приключване на административното дело пред ВАС, така и в срока за доброволно изпълнение. Счита, че съдът правилно е установил, че извършените справки от ЧСИ Тотко Колев в рамките на изпълнителното производство са направени от правоспособен към 2016 год. частен съдебен изпълнител, съответно помощник на такъв. Намира, че във въззивната жалба за първи път се навежда твърдение за разпространение на клеветнически твърдения спрямо ищеца, като разглеждането им във въззивното производство е недопустимо. Не

представя доказателства.Моли за потвърждаване на решението на Районен съд Средец.В съдебно заседание не изпраща представител,изпраща по пощата молба ,постъпила в деня преди насроченото съдебно заседание,в която освен становище по хода на делото и по доказателствата,заявява такова и по същество.

Въззиваемият Община Бургас чрез пълномощника си юрисконсулт С.П. в съдебно заседание моли за потвърждаване на постановеното решение.Счита за недоказани твърденията за претърпени неимуществени вреди ,причинени от Община Бургас или от Общински съвет Бургас,като развива съображения за начина на доказване на неимуществените вреди.

Въззиваемият НАП чрез пълномощника юрисконсулт Г М в съдебно заседание моли жалбата да бъде оставена без уважение.Счита,че не е доказано наличието на незаконосъобразни действия или актове на НАП,от които да са настъпили вреди за ищеца.Сочи,че липсват доказателства за обжалване от страна на въззивника на действията или ако е имало издадени актове от страна на НАП,въз основа на което обжалване тези действия или актове да бъдат отменени като незаконосъобразни по съответния ред.

Задължително участващия в производството по делото прокурор от Окръжна прокуратура Бургас в съдебно заседание заявява,че счита жалбата за неоснователна.Позовава се на забраната по чл.266,ал.1 от ГПК във въззивното производство да се твърдят нови обстоятелства,които са могли да бъдат посочени в първоинстанционното производство,а именно извода за липса на нередности направен при проверката се оспорва за първи път пред въззивната инстанция.Посочва,че законосъобразността на изпълнителния процес по изп.д. № 278 по описа за 2016 год. не е оспорена пред Окръжен съд Бургас,постигнато е споразумение между взискателя и длъжника,поради което изпълнителното дело е прекратено.Намира,че исканите и получени справки,съдържащи лични данни са законосъобразни действия на правоспособен ЧСИ в рамките на неговите правомощия и те са дадени на лице,което има право да ги получи.Счита,че не са доказани неимуществени вреди.

Окръжен съд Бургас като взе предвид данните по делото и доводите на страните, приема следното:

Въззивната жалба, с оглед изискванията за редовност е процесуално

допустима– подадена е от надлежна страна, в преклузивния срок по чл.259 ГПК, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт.

Първоинстанционното производство е било образувано по предявени при условията на субективно съединяване искове за солидарно осъждане на НАП,Община Бургас и Министерство на правосъдието да заплатят на М.Д. обезщетение в размер на 5500 лв. за претърпени от него неимуществени вреди,изразяващи се в силен душевен дискомфорт и загуба на всякакво доверие в общинските власти,министреството,съдебната система и правосъдието,поради това,че се страхува да не стане обект на измама с личните му данни-информация за доходите му,движимото и недвижимото му имущество.

При служебната проверка по чл.269,изр.1 от ГПК съдът констатира следното: Решението на първоинстанционния съд е валидно,постановено е от надлежен орган-Районен съд-Средец ,функциониращ в надлежен състав- състав от един съдия,изготвено е в писмена форма и е подписано от съдията,участвал в последното съдебно заседание по разглеждане на делото по същество ,разбираемо е по съдържание и не противоречи на основите на правовия ни ред.

Решението е недопустимо,тъй като е постановено по отношение на две ненадлежни страни: ненадлежен ответник-ЦУ на НАП ,както и по отношение на правен субект,който не е участник в материалното правоотношение и следователно не е подчинен на правните му последици -Прокуратурата на Република България.

Видно от исковата молба като първи ответник под № 1 е посочена Национална агенция по приходите,ТД на НАП Бургас,ул.“Цар Петър“ № 5.Независимо от това в производството по делото като страна –ответник първоначално е призовавано ТД на НАП гр.Бургас на адреса му в гр.Бургас,включително след постановеното разпореждане № 260011 от 05.01.2021 год. на съдията –докладчик в Районен съд Средец ,с което исковата молба е била оставена без движение и е изискано от ищеца уточнение дали исковата претенция е предявена против Национална агенция за приходите-гр.София.В уточняваща молба –лист 9 от делото на Районен съд Средец,пълномощникът на ищеца изрично е заявил,че като първи ответник по исковата молба е посочил Национална агенция за приходите,ТД на НАП

Бургас ,адрес гр.Бургас,ул.“Цар Петър“ № 5.Заявил е,че искът е предявен срещу юридическото лице на държавна издръжка,което е легитимен ответник по ЗОДОВ и носи отговорност за действията на служителите си-Национална агенция за приходите в гр.София,която се представлява от изпълнителен директор.Допълнил е,че посоченият адрес на ТД на НАП Бургас-съгласно чл.6,ал.1 от ЗНАП ТД на НАП Бургас е неразделна част от НАП ,и не е пречка адреса да е адрес за призоваване.След отмяна на определение № 260047 от 18.02.2021 год. за връщане на исковата молба и за прекратяване на производството по гр.д.№ 539 по описа за 2020 год. на Районен съд Средец , от състав на Окръжен съд Бургас с определение 350 от 18.05.2021 год. по ч.гр.д. № 593 по описа за 2021 год. и връщане на делото на същия състав на Районен съд Средец за продължаване на съдопроизводствените действия при приложение на реда по ЗОДОВ за разглеждане на спора,с разпореждане № 260361 от 26.05.2021 год. на съдията-докладчик е конституирана като страна по делото ТЗ Средец при Районна прокуратура Бургас на основание чл.10 от ЗОДОВ и е разпоредено да се изпрати препис от исковата молба и приложенията към нея на ответника ЦУ на Национална агенция за приходите-гр.София и на ТО Средец при Районна прокуратура –Бургас с конкретни указания.В мотивите на разпореждането изрично е отразено,че надлежен ответник е ЦУ на НАП –гр.София,което е и юридическо лице на бюджетна издръжка,като е прието ,че следва отново да бъде проведена процедура по чл.131 от ГПК с надлежния ответник по делото ЦУ на НАП-гр.София.Преписите за посочения ответник ЦУ на НАП-гр.София са изпратени за връчване отново на адреса на ТД на НАП Бургас в гр.Бургас,ул.“Цар Петър“ № 5Б,като в производството по делото призовки и съобщения на така посочения ответник са изпращани и връчвани само на този адрес.Независимо,че в списъците на лицата по делото ТО Средец към Районна прокуратура гр.Бургас е посочена като ответник,както и ЦУ на НАП гр.София,в протоколите от проведени открити съдебни заседания Прокуратурата на Република България е посочена като контролираща страна.Видно от чл.2,ал.2 на ЗНАП Агенцията е юридическо лице на бюджетна издръжка.В чл.6 от ЗНАП е уредена структурата на Агенцията,т.е. различните вътрешноорганизационни звена , от които тя се състои ,както и вътрешното разделение на функциите между тях.Съгласно чл.6,ал.1 Агенцията се състои от централно управление и териториални дирекции.Няма текст в закона,който

да сочи,че всяко отделно структурно образувание,включително и тези по ал.1 на чл.6 ,има самостоятелна правосубектност,нито има текст съгласно който на юридическото лице НАП да могат да се връчват призовки и съобщения по граждански и търговски дела на адрес ,различен от този по седалището му в гр.София-арг. от чл.49,предл.4 от ГПК.

При това положение в гражданските производства,каквото е настоящото следва като ответник да бъде конституирана и да участва правосубектната Национална агенция за приходите,а не нейни структурни образувания.В мотивите и диспозитива на съдебното решение също следва да бъде посочена Национална агенция за приходите като страна-било ищец ,било ответник,а не нейно структурно поделение,каквото е ЦУ на НАП или ТД на НАП-Бургас./В този смисъл е т.5 на ТР № 3 от 22.04.2005 год. по тълк.д. №3/2004 год. на ОСГК/.

В първоинстанционното производство като надлежен ответник е конституирано ЦУ на НАП,на което са връчвани съобщения и призовки,при това не на адреса по седалището в гр.София,а отново на адреса на структурното звено-ТД на НАП – Бургас в гр.Бургас. И първоинстанционното решение-диспозитив , е постановено по отношение на ЦУ на НАП,като в мотивите му този ответник фигурира ту с посочване НАП,ту ЦУ на НАП.Порокът на постановеното решение не се санира от обстоятелството,че в съдебните заседания се е явявал упълномощен представител от изпълнителния директор на НАП.За допустимостта на съдебния акт е от значение съдържанието на мотивите и диспозитива му и посочените в него страни,а не действията на участващите пълномощници на надлежните страни,които обаче не са конституирани като такива и не са посочени в съдебния акт.

При това положение в производството по делото е конституирана ненадлежна страна като ответник-ЦУ на НАП, и решението е постановено по отношение на структурна единица на юридическо лице,която няма качеството на юридическо лице.

Недопустимо е постановено решението-диспозитив и по отношение на Прокуратурата на Република България,тъй като тя също не е надлежна страна.

Прокурор в производството по настоящото дело участва задължително на

основание чл.10,ал.1 на ЗОДОВ, като представител на единната и централизирана Прокуратура на Република България в качеството ѝ на контролираща страна ([чл. 26, ал. 3 ГПК](#)).Нито прокурорът ,нито Прокуратурата на Република България като юридическо лице ,участвайки горното качество са страна/главна или допълнителна-трето лице помагач/-адресат на правните последици на съдебното решение,тъй като не са участници в спорните материални правоотношения-предмет на делото.Участието на прокурора е в упражняване на правомощията на Прокуратурата по чл.127 ,т.6 от Конституцията на Република България- да следи за спазване на законността,като съдейства за постановяване на правилно решение. Именно затова ал.3 на чл.26 от ГПК сочи,че прокурорът има правата на страна. Прокурорът в хипотезата на чл.10 от ЗОДОВ ,когато Прокуратурата не е ответник на основание чл.2 от ЗОДОВ по този вид дела, не е участник в материалното правоотношение по фактическите състави,уредени от ЗОДОВ,въз основа на които се поражда право на обезщетение за вреди./ В този смисъл е т.15 на ТР № 3 от 22.04.2005 год. по тълк.д. №3/2004 год. на ОСГК /.Той не е обвързан и от правните последици на решението , ето защо по отношение на него не се постановява нарочен диспозитив.

С оглед на всичко изложено по-горе първоинстанционното решение следва да бъде обезсилено и върнато за ново разглеждане от друг състав на Районен съд гр.Средец.При новото разглеждане на делото ,освен да бъдат правилно конституирани първия ответник НАП и да бъде призоваван на адрес гр.София,бул. „Дондуков“ № 52 и прокурор от съответната районна прокуратура, следва да се прецени дали претенциите следва да се разгледат от общите съдилища или от административните съдилища,при съобразяване на чл.2в от ЗОДОВ във вр. с § 6 от ПЗР към ЗИД на ЗОДОВ /ДВ, бр. 94/2019 год./ и датата на образуване на производството по настоящото дело-13.08.2019 год. За тази преценка не е обвързващо постановеното определение № 1662 от 07.08.2019 год. по адм. д. № 1720 по описа за 2019 год. на Административен съд Бургас, с което същата като съдържание искова молба,но подадена на 23.07.2019 год. в Административен съд Бургас/видно от листи 25 до 34 вкл. от досието на гр.д.№ 6788 по описа за 2019 год. на Районен съд Бургас/ е била върната и производството по същите искове е било прекратено.Това определение е влязло в сила на 26.08.2019

год. поради необжалването му, с него след прекратяване на производството по административното дело, спорът не е изпратен за разглеждане по компетентност на Районен съд Бургас/ съд от системата на общите съдилища/, а междувременно на 13.08.2019 год. ищецът сам е входиран същата искова молба в Районен съд Бургас. Следователно, не е налице безспорност по въпросите за процесуалния ред за разглеждане на настоящите иски и за компетентния по правилата на подведомствеността, разпределящи делата между гражданските и административните съдилища, да се произнесе по тях съд.

По разноските: Настоящият съдебен състав не следва да се произнася по разноските, като същите следва да се присъдят от съда, при новото разглеждане на спора, с оглед неговия изход по същество.

По изложените съображения и на основание чл.270, ал.3, изр.3 от ГПК съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 260060 от 07.12.2021 год. по гр.д.№ 539 по описа за 2020 год. на Районен съд-Средец.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд Средец.

Решението подлежи на обжалване в едномесечен срок от връчване на препис от него на страните с касационна жалба пред Върховен касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____